

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 023550 19 Уж
Бања Лука, 18.9.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Смиљане Мрша предсједника вијећа, Душка Бојовића и Страхиње Ћурковића чланова вијећа, уз учешће Мире Мачкић као записничара, у управном спору по тужби В.Р. из Б., против рјешења број ... од 1.10.2018. године Управе, у предмету наплате судске таксе, одлучујући о жалби тужиоца против рјешења Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 023550 18 У од 23.8.2019. године, у нејавној сједници одржаној дана 18.9.2019. године донио је

РЈЕШЕЊЕ

Жалба се уважава, рјешење Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 023550 18 У од 23.8.2019. године се укида и предмет враћа том суду на поновни поступак.

Образложење

Побијаним рјешењем суда је тужилац обавезан на плаћање судске таксе на пресуду у висини од 100,00 КМ, те казнене таксе у висини од 50,00 КМ, обје у року од 8 (осам) дана од дана пријема тог рјешења, под пријетњом принудног извршења, а које је дужан уплатити на одговарајући жиро рачун у корист Републичких јавних прихода и о томе доставити доказ у спис суда.

У образложењу рјешења је наведено да је тужилац као таксени обвезник, налогом од 26.6.2019. године позван на плаћање судске таксе на пресуду у износу од 100,00 КМ, који налог је примио дана 3.7.2018. године, у којем је упозорен на посљедице неплаћања тако да ће такса бити наплаћена принудним путем увећана за 50% по основу казнене таксе, па како није поступио по том налогу, то је у складу са одредбом члана 32. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ број 73/08, 49/09, 63/13, 63/14 и 66/18) одлучено као у изреци тог рјешења.

Благовременом жалбом тужилац оспорава законитост побијаног рјешења, због повреде одредаба поступка о достављању. Истиче да је платио таксу на тужбу, те би платио и таксу на пресуду, која је у његову корист, али налог за плаћање није добио уз пресуду која му је достављена дана 3.7.2019. године, при чему је пресуда била у отвореној коверти. Додаје да се и у свим другим предметима у којима је странка његово предузеће „VT.“ д.о.о. Л., добија пресуду у једној коверти а у другој коверти налог за таксу. Наглашава да је већ тужио „Пошту“ због дискриминације приликом достављања поштанских пошиљки, у којима се у коверти не налази писмено, те би и суд требало да води рачуна о лијепљењу коверата, да писмена не би нестајала из

коверата, па да је један од доказа за такво дискриминаторско поступање то што се десило да је поштоноша на коверти насловљеној на његово предузеће „V.T.“ д.о.о. Л., то прецртао и написао „78436 Хрват“, са чим у вези истиче да чак и да је хрват, нема оправдања за такво дискриминаторско понашање. Предлаже да се понијано рјешење „поништи“.

Одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Предмет у овој управној ствари је наплата судске таксе на пресуду донесену у управном спору по тужби тужиоца против рјешења тужене, у предмету исправке грешке у катастарском оперативном, којом пресудом је, у ставу 1. изреке, уважена тужба и поништено рјешење тужене којим је одбијена као неоснована жалба тужиоца против рјешења Подручне јединице тужене у Б. којим је одбачен као недозвољен захтјев тужиоца за исправку грешке погрешног уписа у катастру непокретности, а у ставу 2. изреке обавезана тужена да тужиоцу исплати трошкове управног спора у износу од 200,00 КМ, у року од 30 дана од пријема пресуде, под пријетњом принудног извршења.

У складу са чланом 4. став 1. Закона нижестепени суд је налогом од 26.6.2019. године позвао тужиоца да плати судску таксу на пресуду, уз упозорење да уколико се не плати у року од 8 дана од пријема налога, одредиће му се рјешењем плаћање те таксе и казнене таксе у висини 50% дуговане таксе. Тај налог суда, заједно са пресудом, упућен је тужиоцу, а доставницу о пријему пресуде и налога је потписала радник тужиоцевог предузећа „V.T.“, по имену „С.“, што произилази из доставнице која се налази у предмету нижестепеног суда, при чему је на доставници наведено да приликом уручења писмена прималац није затечен, а лице коме је писмено предато је упозорено да је дужно писмено предати примаоцу.

Није спорно да је чланом 345. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13, у даљем тексту: ЗПП), који закон се према одредби члана 48. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11), сходно примјењује у управним споровима, прописано да се достављање физичким лицима врши, по правилу, предајом писмена лицу коме се достава треба извршити, што је у конкретном случају тужилац. При томе је, у смислу става 2. члана 345. ЗПП-а прописано да, ако се лице коме се писмено има доставити не затекне у свом стану, достављање се врши предајом писмена коме од његових одраслих чланова домаћинства који је дужан да прими писмено, а ако се они не затекну у стану, писмено ће се предати сусједу, ако он на то пристане, а ставом 3. истог члана прописано да ако се достављање врши на радном мјесту лица коме се писмено има доставити, а то лице се ту не затекне, достављање се може извршити лицу које на истом мјесту ради ако оно пристане да прими писмено. Ставом 5. тог члана је прописано да лица којима се по одредбама става 2. и 3. тог члана достављање изврши умјесто лицу коме се писмено има доставити, дужна су писмено предати том лицу, на шта ће их достављач и упозорити приликом уручења писмена, што је у конкретном случају и учињено приликом предаје пресуде и налога за таксу на пресуду, поменутој радници предузећа чији је тужилац власник.

Ставом 6. истог члана ЗПП-а је прописано да када се достављање изврши по одредбама става 2. и 3. тог члана, лице коме се писмено имало доставити о томе ће бити обавијештено слањем писменог обавјештења преко поште, обичном писмоносном пошиљком, у којем писменом обавјештењу се наводи предмет спора, врста писмена

које се има доставити, датум, час и мјесто достављања писмена, те име и презиме лица које је примило писмено, а које обавјештење се мора послати у току истог дана или слjedeћег радног дана по извршеном достављању.

Међутим, приликом достављања тужиоцу поменуте пресуде и налога за плаћање таксе на ту пресуду, није тако поступљено, јер тужиоцу није послато писмено обавјештење, истог дана или слjedeћег радног дана, да је радница предузећа чији је он власник, по имену С., примила поред пресуде и налог за плаћање таксе на ту пресуду, због чега се достављање тог налога (а и пресуде, иако њено достављање тужилац не спори) не може сматрати уредним, у смислу члана 345. став 6. у вези става 1, 3. и 5. тог члана ЗПП-а.

Због тога су у поступку доношења побијаног рјешења учињене повреде правила поступка, које су од утицаја на његову законитост, па је стога сходном примјеном одредаба члана 235. тачка 3. ЗПП-а, одлучено као у изреци овог рјешења, тако да се предмет враћа нижестепеном суду на поновно одлучивање.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић